

El pla de seguiment dels ossos mostra que eviten la Cerdanya

► El cos de Banders andorrans notifica la presència d'un plantígrad i Interior avisa els rurals de l'Alt Urgell i la Cerdanya perquè vigilin ► Els Rurals veuen difícil que l'animal passi al costat català

MIQUEL SPA. PUIGCERDÀ

La Generalitat ha activat el pla de coordinació del cos d'Agents Rurals a la Cerdanya i l'Alt Urgell amb el de Banders d'Andorra, nom amb què es denominen els agents al Principat, per fer el seguiment, si escau, d'un exemplar d'os que en els últims dies ha transitat entre l'Arieja i les valls andorranes del nord. Els agents rurals de les dues comarques han rebut la notificació de l'albirament, per bé que des del cos han apuntat que és poc probable que el plantígrad passi a les comarques de la conca alta del Segre.

La cap regional dels Agents Rurals al Pirineu, Anna Servent, ha explicat que «el sistema de seguiment de l'os és conjunt entre França, Catalunya i Andorra, perquè els ossos no entenen de fronteres; tenim una comunicació fluida i quan hi ha alguna dada molt fronterera ens ho comuniquem. En aquest cas, aquest os va sortir i tornar a entrar a França, de la zona de l'Arieja, i en principi no ens implicarà».

A les regions administratives franceses dels Pirineus Orientals i l'Arieja es produeixen cada any al voltant de dos albiraments d'ossos, una xifra que també es registra a Andorra. Els moviments dels ossos es produeixen principalment en aquesta època, a l'inici de la primavera, perquè els mascles estan en fase de reproducció. Els ossos tenen gran capacitat de desplaçament i, per exemple en un dels últims controls, un exemplar va

Una petjada trobada a la Cerdanya que els Rurals no han confirmat que sigui d'os

ARXIU PARTICULAR

El mapa de moviments evidencia un corredor pel nord de la serralada

► El mapa de seguiment dels moviments dels ossos bruns pel Pirineu que elabora el Departament d'Interior, responsable del cos dels Agents Rurals, evidencia que els plantígrads esquiven la Cerdanya. Així, en els seus recorreguts, els ossos passen dels Pallars, la Val d'Aran i l'Arieja, la gran àrea geogràfica on més

s'ha estabilitzat la població, cap a la regió administrativa dels Pirineus Orientals, amb el Capcir i algun paratge proper a l'Alta Cerdanya, pel costat nord de la serralada. En el recompte de l'any passat, el mapa de moviments registra un pas per Andorra i un pels Pirineus Orientals. La població d'os bru al Piri-

neu català la formen una quarantena d'exemplars, amb una desena de cadells, segons el recompte de l'any 22. En tot el Pirineu, la població d'os bru és d'uns 70 exemplars, amb un creixement que constata les xifres anteriors: l'any 2018 eren 52, el 2019 eren 59 i el 2020 eren 68 exemplars.

more's en una nit de Sort a Tremp. A la Cerdanya no s'ha registrat encara cap confirmació oficial dels avisos que de tant en tant fan particulars del territori. En aquest sentit, Servent ha apuntat que «és clar que algun dia n'hi haurà algun perquè l'espècie està en creixement».

L'Alt Urgell, considerada pel cos d'Agents Rurals una zona d'expansió de l'os, té un pla específic de seguiment, amb vigilàncies i col·locació de marcadors. En aquesta línia, la presència d'ossos a l'Alt Urgell és «molt probable», segons ha remarcat Servent. A la Cerdanya, en canvi, no hi ha pla específic perquè no té aquesta catalogació, però els Agents Rurals han rebut la informació per, si cal, estar més al cas donada la proximitat, per exemple, de les valls de la Llosa i les parròquies d'Encamp i Canillo.

El seguiment que ha fet del plantígrad el cos de Banders d'Andorra constata un moviment per la zona d'Envalira, el Maïà, Incles i la Coma de Ransol, per la qual cosa els tècnics han deduït que ha tornat a l'Arieja.

Petjades de gos eixamplades

Tots els avisos que han rebut els Agents Rurals de la Cerdanya sobre possibles indicis de la presència d'ossos han estat descartats. També un que es va produir a finals de l'any passat a la zona de Gíru, a la vall del riu Duran. Anna Servent ha explicat que els albiraments a la Cerdanya encara són més improbables durant l'hivern perquè en aquesta època l'animal hiverna i, en cas que no ho faci, té menys recursos i, de retruc, menys mobilitat. En aquesta línia, a més, les petjades a la neu són de difícil pronòstic perquè si bé són molt clares si són recents, quan es transforma fa gran la mateixa petjada podent ampliar molt la d'un gos fent-la semblar d'os.